

Školní program proti šikanování

Zpracovala: Mgr. Iva Konečná	Zpracováno:	31.08.2022	Platí pro:	Základní škola
	Platnost od:	01.09.2022	Spisový znak:	
	Počet stran:	16	Počet příloh:	

Obsah

1. Charakteristika šikanování.....	4
1.1. Rozdíl mezi šikanováním a škádlením (Kolář, 2011).....	4
2. Projevy šikanování.....	5
3. Škola v prevenci šikanování.....	6
4. Postupy řešení šikanování	7
5. Výchovná opatření	8
6. Spolupráce školy s rodiči žáků.....	8
7. Spolupráce školy se specializovanými a ostatními institucemi	8
8. Kyberšikana.....	9
9. Krizový plán pro řešení šikany	10
9.1. Odhad závažnosti	10
9.2. Stadia šikanování.....	10
9.3. Rozhovor s informátory a obětí	11
9.4. Nalezení vhodných svědků.....	11
9.5. Individuální, případně konfrontační rozhovory se svědky	11
9.6. Ochrana obětí	11
9.7. Rozhovor s agresory, případně konfrontace mezi nimi.....	12
9.8. Jednání výchovné komise	12
9.9. Rozhovor se zákonnými zástupci oběti.....	13
9.10. Práce s celou třídou	13
10. Evaluace	13

11.	Literatura, webové stránky, kontakty	13
11.1.	Metodické pokyny a doporučení	13
11.2.	Literatura	14
11.3.	Webové stránky s tematikou školní šikany a kyberšikany	14
11.4.	Kontakty.....	14
12.	Příloha č.1. - Charta proti šikanování.....	16

Cílem školního programu proti šikanování je vytvořit ve škole bezpečné, respektující a spolupracující prostředí. Důležité je zaměřit se na oblast komunikace a vztahů mezi žáky ve třídách, a to bez ohledu na to, zda tam k projevům šikany již došlo či ne.

1. Charakteristika šikanování

Šikanování je jakékoliv chování, jehož záměrem je ublížit jedinci, ohrožit nebo zastrášovat jiného žáka, případně skupinu žáků. Je to cílené a obvykle opakované užití násilí jedincem nebo skupinou vůči jedinci či skupině žáků, kteří se neumí nebo z nejrůznějších důvodů nemohou bránit. Zahrnuje jak fyzické útoky v podobě bití, vydírání, loupeží, poškozování věcí druhé osobě, tak i útoky slovní v podobě nadávek, pomluv, vyhrožování či ponižování. Může mít i formu sexuálního obtěžování až zneužívání. Šikana se projevuje i v nepřímé podobě jako nápadné přehlížení a ignorování žáka či žáků třídní nebo jinou skupinou spolužáků.

Nebezpečnost působení šikany spočívá zvláště v závažnosti, dlouhodobosti a nezřídka v celoživotních následcích na duševním a tělesném zdraví.

1.1. Rozdíl mezi šikanováním a škádlením (Kolář, 2011)

Definice: Škádlení patří k rovnocenným, kamarádským nebo partnerským vztahům. Chápáno je jako projev přátelství. Za škádlení se považuje žertování (popichování, zlobení) za účelem dobré nálady a není v něm vítěz ani poražený.	Definice: Šikanování patří do násilných a závislostních vztahů. Za šikanování se považuje, když jeden nebo více žáků úmyslně a opakovaně ubližuje druhým. Znamená to, že dítěti někdo, komu se nemůže ubránit, dělá, co je mu nepříjemné, co ho ponižuje nebo to prostě bolí.
Záměr: Vzájemná legrace, radost a dobrá nálada. Motiv: Náklonnost, sblížení, seznamování, zájem o druhé. Rozpouštění napětí ve třídě a navozování uvolněné a pohodové atmosféry. Být odolnější, zmužnění.	Záměr: Ublížit, zranit a ponížit. Motiv: Základní tandem – moc a krutost. Další motivy překonávání samoty, zabíjení nudy, zvědavost ala Mengele, žárlivost, předcházení vlastnímu týrání, vykonání něčeho velkého...

Postoj: Respekt k druhému a sebeúcta. Citlivost: Vcítění se do druhých. Zranitelnost: Dítě není zvýšeně zranitelné a přecitlivělé. Hranice: Obě strany mají možnost obhájit své osobní teritorium. Vzájemné vnímání a respektování verbálních i neverbálních limitů. Při divočejším škádlení žádný nepoužije své plné síly nebo silnější mírní své akce. Právo a svoboda: Rovnoprávnost účastníků. Dítě se může bránit a škádlení opětovat, případně ho může zastavit a vystoupit z něho. Důstojnost: Zachování důstojnosti. Dítě nemá pocit ponížení. Necítí se trapně a uboze. Emoční stav: Radost, vzrušení ze hry, lehké naštvání. I nepříjemné! Ale ne bezmoc. 10. Dopad: Podpora sebehodnoty, pozitivní nálada.	Postoj: Devalvace, znevážení druhého Citlivost: Tvrdost a nelítostnost Zranitelnost: Bezbrannost, oběť se neumí, nemůže či nechce bránit. Hranice: Prolamování hranic, „znásilňování“ druhého. Silnější strana nebere ohled na slabšího. Oběť dává najevo, že je jí to nepříjemné, útočníci pokračují dál. Někdy sadomasochistická interakce. Právo a svoboda: Bezpráví. Pokud se dítě brání nebo dokonce „legraci“ oplatí je tvrdě ztrestáno! Důstojnost: Ponížení lidské důstojnosti. Dítě je zesměšňováno a ponižováno. Emoční stav: Bezmoc! Strach, stud, bolest. Nepříjemné a bolestivé prožívání útoku. Dopad: Pochybnosti o sobě, nedostatek důvěry, úzkost, deprese. Dítě má strach ze školy.
--	---

2. Projevy šikanování

Šikanování má ve svých projevech velice různou podobu. Mezi základní formy šikany patří:

- **Verbální šikana, přímá a nepřímá** – psychická šikana (součástí je i kyberšikana, děje se pomocí ICT technologií).
- **Fyzická šikana, přímá a nepřímá** (patří sem i krádeže a ničení majetku oběti). Smíšená šikana, kombinace verbální a fyzické šikany (násilné a manipulativní příkazy apod.).

Za určitých okolností může šikanování přerůst až do forem skupinové trestné činnosti a v některých opravdu závažných případech může nabýt i rysy organizovaného zločinu.

3. Škola v prevenci šikanování

Základem prevence šikanování a násilí na školách je podpora pozitivních vzájemných **vztahů mezi žáky (a mezi žáky a učiteli)**. Škola při efektivní realizaci prevence šikanování usiluje o vytváření bezpečného prostředí a za tím účelem:

- podporuje solidaritu a toleranci,
- podporuje vědomí sounáležitosti
- posiluje a vytváří podmínky pro zapojení všech žáků do aktivit třídy a školy
- uplatňuje spolupráci mezi dětmi a rozvíjí jejich vzájemný respekt
- rozvíjí jednání v souladu s právními normami a s důrazem na právní odpovědnost jedince.

Všichni pedagogičtí pracovníci využívají možností osobní, společenské a morální výchovy v prevenci šikanování a prohlubovat si své znalosti a dovednosti v tomto oboru.

Školní metodik prevence zodpovídá za informovanost všech pedagogických pracovníků školy o dané problematice. Aktivně se podílí na řešení případů šikanování a napomáhá svým kolegům zvládnout základní postup a strategii při řešení konkrétních situací. Seznámí pedagogické pracovníky s informací MŠMT ČR č.j. 14 144/98-22 "Spolupráce škol a předškolních zařízení s Policií ČR při prevenci a při vyšetřování kriminality dětí a mládeže a kriminality na dětech a mládeži páchané" a „Metodickým pokynem ministryně školství, mládeže a tělovýchovy k prevenci a řešení šikany ve školách a školských zařízeních“ (č.j. MSMT-21149/2016)

Vede pečlivou evidenci všech případů agresivního chování a šikanování mezi spolužáky. Doplnuje literaturu z oblasti problematiky agresivního chování a šikanování, organizuje semináře s odborníky zabývajícími se danou problematikou, začleňuje témata šikany do dalšího vzdělávání učitelů. Informuje pedagogy, žáky i rodiče o tom, co dělat v případě, když se dozvědí o šikanování (kontakty a telefonní čísla na instituce, které se problematikou šikanování zabývají, jsou v Minimálním preventivním programu v bodě č. 9).

Spolupracuje s odbornými službami resortu školství (pedagogickopsychologickou poradnou, střediskem výchovné péče a s dalšími odbornými pracovišti poradenských a preventivních služeb v regionu, poskytujícími odbornou konzultaci a psychoterapeutickou péči, s metodikou preventivních aktivit a s dalšími odborníky v regionu). Do prevence šikanování jsou aktivně zapojeni také nepedagogičtí pracovníci školy.

4. Postupy řešení šikanování

Odhalení šikany bývá obtížné. Velkou roli při jejím zjišťování hraje strach, a to nejen strach oběti, ale i pachatelů a dalších účastníků. Strach vytváří obvykle prostředí „solidarity“ agresorů a postižených. Účinné a bezpečné vyšetření šikany vychází z kvalifikovaného odhadu stadia a formy šikanování.

V případě, že k šikanování ve školním prostředí dojde, má škola vypracován **krizový plán** (podrobněji rozpracován v oddíle č. 9), který eliminuje či minimalizuje škody. Následují dva typy scénářů:

1. Situace, které škola zvládne řešit vlastními silami. Zde patří postupy pro počáteční stadia šikanování a rámcový třídní program pro řešení zárodečného stadia šikanování.

Metody vyšetřování:

- a) rozhovor s těmi, kteří na šikanování upozornili a s oběťmi (TU, ŠMP)
 - b) nalezení vhodných svědků (TU)
 - c) individuální, případně konfrontační rozhovory se svědky (nikoli však konfrontace obětí a agresorů) (TU, ŠMP)
 - d) zajištění ochrany obětí (TU, vyučující)
 - e) rozhovor s agresory, případně konfrontace mezi nimi (TU, ŠMP, vedení školy).
2. Situace, kdy škola potřebuje pomoc z venku a je nezbytná její součinnost se specializovanými institucemi a policií. Sem patří řešení případů pokročilé a nestandardní šikany, např. výbuchy skupinového násilí vůči oběti.

Metody vyšetřování:

- a) překonání šoku pedagogického pracovníka a bezprostřední záchrana oběti – spolupráce s dalšími institucemi a orgány – PPP, SVP, OSPOD, PČR (ŠMP, ŘŠ)
- b) domluva pedagogických pracovníků na spolupráci a postupu vyšetřování (TU, ŠMP, ŘŠ)
- c) zabránění domluvě agresorů na křivé výpovědi (TU, vyučující)
- d) pokračující pomoc a podpora oběti (TU, vyučující, ŠMP)
- e) nahlášení policii (ŠMP)
- f) vlastní vyšetřování (příslušná instituce).

V případě negativních dopadů šikanování na oběť je nutné zprostředkovat jí péči PPP, SVP, SPC, klinickým psychologem, psychoterapeutem nebo psychiatrem.

5. Výchovní opatření

Pokračovat bude dále práce s agresorem (jeho náhled na vlastní chování, motivy, rodinné prostředí). V případě potřeby mu bude zprostředkována (se souhlasem zákonného zástupce) péče PPP, SVP, klinického psychologa, psychoterapeuta, psychiatra. (ŠMP)

Pro potrestání agresorů lze užít i výchovná opatření školy – dle Školního řádu. (TU, ŘŠ)
Pro nápravu situace ve skupině je potřeba pracovat s celým třídním kolektivem. Je nezbytné vypořádat se i s traumaty těch, kteří přihlíželi, ale nezasáhli (mlčící většina). (TU, ŠMP)

V mimořádných případech lze užít další opatření:

- ředitel školy doporučí rodičům agresora dobrovolné umístění dítěte do SVP, případně dobrovolný pobyt v diagnostickém ústavu
- ředitel školy podá návrh na OSPOD k zahájení práce s rodinou.

6. Spolupráce školy s rodiči žáků

Při podezření na šikanování žáka je nezbytná spolupráce vedení školy, výchovného poradce a dalších pedagogických pracovníků, jak s rodinou oběti, tak i s rodinou agresora. Rodiče by si měli všimnout možných příznaků šikany. Pokud se rodiče setkají s příznaky šikanování měli by se poradit s třídním učitelem, školním metodikem prevence, zástupcem ředitele školy, popř. psychologem, etopedem nebo jiným specialistou. Při jednání s rodiči dbají pedagogičtí pracovníci na taktní přístup a zejména na zachování důvěrnosti informací. **Je samozřejmostí, že škola vítá a řeší signály rodičů o tom, že se něco děje s dítětem nebo v třídním kolektivu.**

7. Spolupráce školy se specializovanými a ostatními institucemi

Při předcházení případům šikany a při jejich řešení je důležitá spolupráce vedení školy, školního metodika prevence, výchovného poradce nebo zástupce školy s dalšími institucemi a orgány. Zejména:

- v resortu školství – s pedagogicko-psychologickými poradnami, středisky výchovné péče, speciálně pedagogickými centry,

- v resortu zdravotnictví – s pediatrií a odbornými lékaři, dětskými psychology, psychiatry a zařízeními, která poskytují odbornou poradenskou a terapeutickou péči, včetně individuální a rodinné terapie,
- v resortu sociální péče – s oddělením péče o rodinu a děti, s oddělením sociální prevence (možnost vstupovat do každého šetření, jednat s dalšími zainteresovanými stranami, s rodinou).

Při podezření, že šikanování naplnilo skutkovou podstatu přestupku nebo trestného činu, je ředitel školy povinen oznámit tuto skutečnost Policii ČR.

Školy jsou povinny bez zbytečného odkladu oznámit orgánu sociálně-právní ochrany skutečnosti, které ohrožují žáka, nebo že žák spáchal trestný čin, popř. opakovaně páchá přestupky.

8. Kyberšikana

Kyberšikana souvisí se šikanou, jedná se o šikanování jiné osoby s využitím internetu, mobilního telefonu či jiných informačních technologií. Typické pro kyberšikanu je ubližování, ztrapňování, obtěžování, ohrožování, zastrašování apod. Specifické znaky, kterými se kyberšikana vymezuje oproti tradiční šikaně:

- útočníci jsou anonymní (možnost přezdívky, neznámá e-mailová adresa, telefonní číslo)
- mění se profil útočníka a profil oběti (původcem každý, kdo má potřebné znalosti informačních a komunikačních technologií)
- mění se místo a čas útoku (kdykoliv po připojení na internet)
- ve virtuálním prostředí se lidé chovají jinak než ve skutečném světě (lze udat jiný věk, pohlaví...)
- při šíření kyberšikany pomáhá útočnickovi publikum (publikace nahrávky na internetu)
- dopady kyberšikany na oběť není snadné rozpoznat (strach, stud oběti)
- kyberšikana může být způsobena i neúmyslně.

9. Krizový plán pro řešení šikany

Zdroje informací

- sdělení rodičů
- vlastní pozorování
- poznatky od vyučujících nebo žáků

Všichni pedagogičtí pracovníci musí postupovat koordinovaně a chránit zdroj informací.

9.1. Odhad závažnosti

Velmi důležité je určit, zda:

- daný problém vyřešíme v rámci školy
- požádáme o pomoc odborníka zvenčí (PPP, SVP)

V případech pokročilého stadia už tato problematika patří odborníkům. Pro odhad závažnosti máme 4 kritéria:

- způsob chování a vypovídání obětí a svědků
- závažnost a četnost agresivních projevů
- čas – jak dlouho šikanování trvá
- počet agresorů a obětí

9.2. Stadia šikanování

V prvním a druhém stadiu může šikanu řešit škola, v pokročilejších stadiích je nutné obrátit se na odborníky.

- 1. stadium** – mírné, převážně psychické formy násilí, žák není oblíbený, nebaví se s ním, pomlouvají ho, vymýšlí na jeho účet drobné legrácky. Tato zárodečná forma se vyskytuje téměř ve všech sociálních skupinách. Pokud se této počáteční podobě opakovaného „legračního“ ubližování slabšímu nebudeme věnovat, může se z ní stát i pokročilá šikana. K tomu může přispět, ať už vědomě, či nevědomě, sám pedagog (častěji vytýká nějakému žákovi jeho slabiny nebo neschopnost, snižuje jeho autoritu).
- 2. stadium** – počátky fyzické agrese. Spolužáci si na neoblíbeném dítěti začínou odreagovávat nepříjemné pocity, např. z očekávané písemné práce nebo prostě jen z toho, že je docházka do školy obtěžuje.

3. **stadium** – vytváří se skupina spolupracujících agresorů, už se nešikanuje nahodile, ale systematicky. Objevuje se falešná solidarita – normou třídy je „nebonzovat“. Projevuje se pokřivená morálka – všichni o šikaně vědí, ale nikdo nic neudělá.
4. **stadium** – normy agresorů jsou přijaty většinou třídy. I mírní a ukáznění žáci se mohou začít chovat krutě – aktivně se účastní týrání spolužáka.
5. **stadium** – násilí jako normu přijímají všichni žáci ve třídě. Dokonce i oběť přijme normy skupiny za své a nepřipadá jí to nenormální. Oběť agresora brání. Tato šikana se v současné době může objevit i ve třídách základních škol.

9.3. Rozhovor s informátory a obětí

- provádí výchovný poradce, metodik primární prevence
- jakoukoliv informaci nezpochybňovat, ale prověřit a vše si zaznamenat. Nereagovat obranně, nebagatelizovat. Chránit zdroj a obsah informací
- důležité je, aby nás oběť vnímala jako oporu a cítila od nás možnou pomoc. My musíme trpělivě naslouchat a vcítit se do situace oběti
- rozhovor musí být proveden tak, aby o něm ostatní spolužáci nevěděli (možná pomsta agresorů). S obětí je nutné hovořit jiný den než s agresory
- důležité je domluvit se s rodiči na spolupráci, na způsobu ochrany dítěte, ubezpečit je, že pomůžeme a naznačit příští kroky

9.4. Nalezení vhodných svědků

- žáci, kteří s obětí sympatizují, kamarádi s ní nebo ji alespoň neodmítají. Nevybíráme si podle svých sympatií
- rozhovor se svědky vést jednotlivě mezi čtyřma očima, aby o nich nevěděli ostatní žáci (souvisí s ochranou oběti)

9.5. Individuální, případně konfrontační rozhovory se svědky

- rozhovory zorganizovat tak, aby o nich druhí nevěděli
- závažnou chybou vedoucí k ohrožení vyšetřování je společné vyšetřování svědků a agresorů. Za zásadní chybu je považována konfrontace oběti a agresora. Někdy to dokonce vede k tragikomickým závěrům, kdy oběť je označena za agresora a za příčinu nesvárů ve skupině

9.6. Ochrana oběti

- zvýšená pozornost ve školním klimatu třídním učitelem, zvýšený dozor, zorganizovat bezpečné příchody a odchody dítěte ze školy

- po dobu šetření je možné se souhlasem vedení školy nechat oběť doma
- lze doporučit rodičům odborníka z PPP nebo SVP, či jiné instituce zabývající se touto problematikou

9.7. Rozhovor s agresory, případně konfrontace mezi nimi

- poslední krok ve vyšetřování
- dokud nemáme shromážděné důkazy, nemá smysl s agresorem mluvit. Vše zapře a podezření vyvrátí nebo zpochybní. Hlavně však dostane echo, že někdo žaloval
- rozhovor má v první řadě agresora okamžitě zastavit a ochránit oběť, ale i jeho před následky jeho činů. Většinou se dá použít princip „přitlačení ke zdi“. Např. ho upozorníme, že při jakémkoli náznaku šikanování bude jeho potrestání přísnější, případně to bude ohlášeno policii apod. Zároveň zdůrazníme, že k jeho snaze napravit situaci, bude přihlédnuto při řešení jeho chování

9.8. Jednání výchovné komise

- vedení školy, metodik prevence, výchovný poradce, třídní učitel, rodiče žáka, případně odborník z PPP, SVP

Orientační posloupnost vedení jednání:

- zákonní zástupci jednotlivých žáků (agresorů) by měli být zváni na jednání ve škole písemnou formou a mezi jednotlivými jednáními se zákonnými zástupci by měla být časová prodleva.
- seznámení rodičů s problémem, který jsme zjistili – projevy chování u jednotlivého konkrétního dítěte (agresora) – vedení školy, popř. řešitel problému (ŠMP, VP, TU)
- postupné vyjádření všech pedagogů – jaký postoj zaujímá škola k těmto nevhodným a nežádoucím projevům chování – vedení školy
- vyjádření žáka
- vyjádření zákonných zástupců – možná navrhovaná řešení ze strany rodičů, možnosti řešení pro nápravu chování u svého dítěte (agresora), aby se situace zlepšila, možnost spolupráce se školou
- rozhodování komise za zavřenými dveřmi
- seznámení rodičů a žáka se závěrem komise – konkrétní možná řešení – seznamuje vedení školy, domluva na časovém horizontu z hlediska nápravy chování agresora, zpětná kontrola, zda se situace uklidnila – třídní učitel, upozornit rodiče na další výchovná opatření, pokud tato přijatá opatření nepomohou – vedení školy
- provedení zápisu z jednání, který obsahuje závěr, podpisy všech zúčastněných osob a souhlas rodičů, že byli s celou záležitostí seznámeni a s navrhovanými řešeními souhlasí.

9.9. Rozhovor se zákonnými zástupci obětí

- u počáteční šikany, která se dá vyšetřit během jednoho nebo dvou dnů, obvykle proběhne až po jejím vyšetření. Úkolem je rodiče informovat o zjištěních a závěrech školy a domluvit se na dalších opatřeních
- sejít se v jiný den, než jsou výchovné komise
- sdělit zákonným zástupcům, jak jsme v dané věci postupovali (kroky řešení, závěry, domluva na dalších opatřeních, možnosti další spolupráce)
- časový horizont pro sledování situace (po týdnu, 14 dnech)

9.10. Práce s celou třídou

- uzavření celé záležitosti vedením školy přede všemi žáky ve třídě. Výsledky šetření šikany, včetně potrestání agresorů je nutné oznámit před celou třídou. Děti musí vědět, že ve škole šikana nebude trpěna. Jestliže děti (přihlížející většina) neuvidí, že my jsme zásadně proti takovému jednání, začnou ho považovat za normální
- ozdravění třídy – dlouhodobý proces
- nastavení nových funkčních pravidel, třídu neustále sledovat
- TU + ŠMP informovat všechny členy pedagogického sboru (obecné informace – shrnutí případu, seznámit je s nastavenými pravidly)
- jednotnost a důslednost pedagogického sboru
- při nezastavení problematiky šikanování kontaktovat ŠMP, VP (přivolání pomoci – instituce zabývající se touto problematikou) nebo domluvit besedu na trestně právní odpovědnost u šikany od Městské policie

10. Evaluace

Vyhodnocování programu probíhá průběžně na čtvrtletních poradách, celkové hodnocení se provádí 1x ročně na konci školního roku ve spolupráci s PPP Ostrava.

11. Literatura, webové stránky, kontakty

11.1. Metodické pokyny a doporučení

- Metodický pokyn ministryně školství, mládeže a tělovýchovy k prevenci a řešení šikany ve školách a školských zařízeních (č.j. MSMT-21149/2016)
- Metodické doporučení k primární prevenci rizikového chování u dětí, žáků a studentů ve školách a školských zařízeních (Č. j. MSMT – 21291/2010 – 28)

11.2. Literatura

- Kolář M. (2011). Nová cesta k léčbě šikany. Praha: Portál.
- Kolář, M. (2013). Výcvik odborníků v léčbě šikany. Praha: Pražská vysoká škola psychosociálních studií.
- Kolář, M. (2012). Net story: Příběhy ze světa internetu. Praha: NCBI.
- Kolář, M. (2001, 2005). Bolest šikanování. Praha: Portál.
- Kolář, M. (2000, 1997). Skrytý svět šikanování ve školách. Praha: Portál.
- Kolář, M. (2003). Specifický program proti šikanování a násilí ve školách a školských zařízeních. Praha: MŠMT ČR.
- Kolektiv autorů (2012). Elektronická šikana a jak jí řešit. (Metodický materiál.) Praha:
 - NCBI.
- Rogers,V. (2011). Kyberšikana. (Pracovní materiály pro učitele a žáky.) Praha: Portál.
- Říčan, P., Janošová, P. (2010). Jak na šikanu. Praha: Grada.
- Říčan, P. (1995). Agresivita a šikana mezi dětmi. Praha: Portál.

11.3. Webové stránky s tematikou školní šikany a kyberšikany

- Společenství proti šikaně, www.sikana.org
- www.sikana.cz/
- E-Nebezpečí pro učitele, www.e-nebezpeci.cz
- Národní centrum bezpečnějšího internetu, www.ncbi.cz

11.4. Kontakty

- Okresní metodici prevence na PPP, Ostrava-Poruba:
 - Mgr. Kateřina Puterová – tel: 605 397 594, katerina.puterova@ppp-ostrava.cz
 - Mgr. Petra Chudá – tel: 739 039 032, petra.chuda@ppp-ostrava.cz
 - Mgr. Jakub Macošek – tel: 739 039 215 jakub.macosek@ppp-ostrava.cz
- Sdružení Linka bezpečí (116 111), www.linkabezpeci.cz
- Poradna webu Minimalizace šikany, www.minimalizacesikany.cz
- Internet poradna, www.internetporadna.cz
- Kontaktní centrum, které přijímá hlášení, týkající se nezákonného a nevhodného obsahu internetu, www.Horka-linka.cz
- Poradna E-Bezpečí – poradenská linka zaměřená na prevenci rizikového chování na Internetu, www.napisnam.cz
- Nebuď obětí!, <http://www.nebudobet.cz/?cat=>
- Krizové centrum pro děti a rodinu, Syllabova 1161/19, 703 00 Ostrava – Vítkovice, tel. 778 111 28, <https://css-ostrava.cz/krizove-centrum-deti-rodina>

A. Kučery 1276/20, 700 30 Ostrava-Hrabůvka
Základní škola

V Ostravě dne 31.08.2022

.....
Schválil: Mgr. Rostislav Pytlík
ředitel školy

.....
Zpracovala: Mgr. Iva Konečná
školní metodik prevence

12. Příloha č.1. - Charta proti šikanování

Charta proti šikanování

Motto: Šikanování a jakékoliv ubližování není na naší škole trpěno. Všichni žáci školy mají právo na bezpečí.

Svým podpisem potvrzujeme, že jsme se seznámili s pravidly, že s nimi souhlasíme a v případě jejich porušení ponese následky.

- 1. Nikdy fyzicky nenapadnu svého spolužáka/spolužačku.**
- 2. Nevytahuji se na slabší.**
- 3. Budu-li chtít udělat někomu nějaký žert, nejdřív si představím, jak by asi bylo mně, kdybych byl na jeho místě.**
- 4. Budu uznávat druhé bez ohledu na jejich odlišnosti.**
- 5. Spolužákovi/spolužačce, které někdo napadne, pomohu. Když to nezvládnou sám, řeknu to učiteli nebo vychovateli.**
- 6. Když se učitel nebo vychovatelka dozví, že nám někdo ubližuje, nedopustí, aby se to opakovalo.**
- 7. Spolužákům, kteří stojí mimo skupinu, pomohu začlenit se mezi nás.**

Podpisy žáků: